

5) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Hødigearbejder paa Sol-land og Faltier.

6) Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Tillæg til og Forandringer i Loven af 8de Marts 1856 om Tilveiebrin-gelse af Midler til fri Fattigunderstøttelse og om disse Midlers Betskaffenhed.

Mødet hørte Kl. 5.

Syv og halvdjersindstyvende Møde.

Torsdag den 15de Marts Kl. 1¹/₂.

Protokollerne for de to foregaaende Møder bleve oplæste og vedtagne.

Formanden: Jeg sætter den tilbageværende Del af Vædringsforslag og Underændringsforslag samlet under Forhandling. Det er vel ikke nogen ganske ubetydelig Del af Loven, men da vi ere komne over de egentlige Tvistepunkter, i alt Fald over de væsentligste, antager jeg, at der ikke til Behandlingen af, hvad der er tilbage, vil gaa saa megen Tid. Som ærede Medlemmer ville vide, er der jo god Brug for denne i Dag ogsaa til andre Sager.

Ordføreren: Det første Vædringsforslag, der er under Forhandling, er Forslaget under Nr. 21 til § 44. Det gaar blot ud paa at forlange, at der skal indhentes Oplysning ved det omtalte Forhør, ikke blot om vedkommende Person's Navn og Alder, men for gamle Personers og Enkers Vedkommende ogsaa om Betsesdag og Betsessted. Erfaringen har nemlig vist, at det hører til de Oplysninger, som der ofte er Brug for, og som ikke ere lette at erhverve, eller som i det Mindste give Anledning til en Del Skrivelser, naar de skulle erhverves bagfter. Det findes derfor hensigtsmæssigt at drage Omfarg for, at disse Oplysninger kunne blive indhentede med det Samme. — Til § 45 er der, som det vil ses, stillet Vædringsforslag, dels af Udvalgets Flertal, dels af et Mindretal. Udvalgets Flertals Forslag gaar blot ud paa, at der i § 45 b til Slutningen skal føies: „eller for Personer, der nyde fast Fattigunderstøttelse af en anden Kommune“. Det skulde altsaa udtales, at den omtalte refusionsfrie Sygeunderstøttelse ikke tildeles Vedkommende, naar Sygdommen varer ud over 6 Maaneber, eller Syg-

domstilstanden tilfammen vedvarer mere end Halvdelen af Kalenderaaret, og heller ikke naar vedkommende Person nyder fast Fattigunderstøttelse af en anden Kommune. Det er forresten en Regel, der i det Hele er overensstemmende med den gjældende Ret, og som vistnok i sig selv er naturlig. Mindretallets Forslag, som kan vedtages ved Siden af Flertallets Forslag, gaar, som det vil ses, væsentligt ud paa at blive staaende ved den gjældende Ret's Regler med Hensyn til den omtalte refusionsfrie Sygehjaelp. Det gaar altsaa ud paa paa dette Punkt at bibeholde den i den nuværende Fattiglovgivning bekjendte 6 Ugers Kur, altsaa at indskrænke Tiden til 6 Uger. Jeg skal indledertid i Diebliffet ikke yttre mig videre om Mindretallets forslaget, idet jeg venter, at det vil blive motiveret af Mindretallets Ordfører. — Dernæst har Udvalgets Flertal til § 56 foreslaaet et Par Vædringer, af hvilke Forslaget under Nr. 24 kun angaar en Redaktionsforbebring, medens Forslaget under Nr. 25 gaar ud paa ogsaa paa dette Punkt at udrydde det Fordelingsystem, som Udvalget i det Hele har søgt at udskyde af Lovforslaget. Grunden til, at vi paa dette Punkt tidligere have beholdt Fordelingsystemet, er den, at det jo er indført i den gjældende Ret ved Loven af 14de Marts 1867; men Udvalget har ment, at naar man ikke i Øvrigt benyttede det, naar man paa alle andre Steder i Lovforslaget, hvor Spørgsmaalet er om en saadan Fordeling paa Kjøbstæder og Land eller paa de øvrige Kjøbstæder i Amtet, udskyder det, saa synes der ikke at være tilstrækkelig Grund til at beholde det paa dette enkelte Sted, hvor det jo er af forholdsvis mindre Vigtighed. — Vædringsforslaget under Nr. 26 til § 57 gaar kun ud paa at give den Tanke, som under denne Sags 2den Behandling blev udtalt af den høitæredede Justitsminister, det rigtige Udtryk, en Tanke, som jo vi vistnok Alle ere enige i, nemlig, at det Offentlige i det Hele ikke skal hjemfende disse straffede og løsladte Personer, naar de have Subsistensmidler eller kunne opgive et Sted, hvor de kunne finde deres Erhverv. Naar dette er Tilfældet, skal man lade dem gaa, og kun naar de enten ikke have Subsistensmidler eller ikke kunne opgive noget Sted, hvor de kunne finde deres Erhverv, er det, at de i Loven omtalte Forantaltninger med Hensyn til deres Hjemsendelse skulle indtræde. — Vædringsforslaget under Nr. 27 til § 57 sigter kun til at tilveiebringe Klarhed i et Tilfælde, som er indtruffet efter den gjældende Ret og har givet Anledning til Tvivl, nemlig Spørgsmaalet om, hvorledes der skal forholdes, naar en Person straffes under Et baade for Betleri og Løsgengeri og for Lyveri. Naar han under samme Sag har været tiltalt for disse Forbrydelser under Et og er bleven straffet for dem, kan man spørge, om han skal behandles efter det første eller efter det sidste Stykke af § 57. For Formening er, at saa bør han behandles efter det